

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at den hårde lod, som hr. Tom Behnke mener at en politiker har med at prioritere, åbenbart ikke gælder for folketingspolitikere – i hvert fald ikke når man skal komme til, hvor det så er, der skal skæres ned.

Det, jeg så gerne vil spørge om, er, om hr. Tom Behnke er enig i det, der blev sagt på den høring, som Retsudvalget holdt i sidste uge, nemlig at noget af det, der har rigtig stor betydning, hvis vi skal forebygge, at unge kommer ud i kriminalitet og kommer med i bander eller andet, bl.a. er, at der er nogle gode opvækstvilkår, at der er voksne nok i vores vuggestuer og børnehaver til at tage sig af børnene, og at det derfor har betydning, hvor mange børn der er pr. voksen, og at det er et problem i den sammenhæng, at antallet af børn pr. voksen er steget og steget, og at man ikke sørger for, at der er ressourcer nok til at sikre, at vi har nogle gode daginstitutioner.

Kl. 18:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:59

Tom Behnke (KF):

Vi er i virkeligheden ude i en lang kommunalpolitisk diskussion, som slet ikke hører hjemme i forbindelse med det her lovforslag. Det, jeg bare kan konstatere, er, at der er kommuner her i landet, der er i stand til at prioritere på en sådan måde, at der næsten er dobbelt så meget personale i børneinstitutionerne som i andre kommuner. Det vil sige, at det er et spørgsmål om, hvordan man leder, hvordan man fordeler, og hvordan man prioriterer.

Kl. 18:59

Sagen er, at der aldrig har været så mange penge til den forebyggende indsats, som der er nu. Vi har fra regeringens side sørget for at blive ved med at køre på med hensyn til en tidlig indsats. Vi har pålagt kommunerne, at der hurtigst muligt, inden 7 dage, skal foreligge en foreløbig handleplan, og at der senest efter 4 uger skal foreligge en endelig handleplan, at enhver anmeldelse angående børn og unge, der er på vej ud i problemer, skal tages alvorligt, og at kommunerne skal håndtere det og løfte opgaven.

Så vi har givet rammerne og mulighederne, men det er altså ude i kommunerne, man skal disponere og prioritere, og det ville da være helt forrykt, hvis jeg, Tom Behnke, som folketingsmedlem skulle stå her og sige, at man i X-købing skal spare de 200 kr. på den og den konto. Det er

ikke min opgave, og det bliver det aldrig, med mindre jeg kommer til at sidde i byrådet i X-købing.

Kl. 19:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er vi kommet til den Radikale ordfører, hr. Morten Østergaard.

Kl. 19:01

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Den verserende rocker-bande-krig har medført utålelige tilstande – ingen tvivl om det. Vi vil ikke have amerikanske tilstande, hvor gaderne reelt styres af bevæbnede kriminelle grupperinger. Derfor indgik vi jo allerede i januar 2008 en aftale med regeringen om at skærpe straffene for besiddelse af skydevåben, og i dag straffes ulovlig besiddelse af skydevåben med op til 4 års fængsel.

Siden den seneste stramning, som altså i dag er godt og vel et halvt år gammel, snart et år gammel, er konflikten eskaleret fra ondt til værre. Det har aldrig været forbundet med så streng straf at bære skydevåben i Danmark, som det er nu. Alligevel står vi med en helt enestående råkonflikt, hvor skydevåben spiller en afgørende hovedrolle. Vi skal have bugt med ulovlige skydevåben, vi skal have fundet kilderne rundt i landet og blive lige så dygtige som svenskerne til at stoppe våbensmuglere.

Men de seneste ugers debat har på forunderlig vis drejet sig om noget helt andet. Det har nemlig været historien om, hvordan fru Pia Kjærsgaard fik den minimumsstraf, hun og Dansk Folkeparti har ønsket sig så længe.

Igennem mange år er minimumsstraffe blevet rensset ud af den danske straffelov – i dag er det ved manddrag og ved mordforsøg på kongen, at der er minimumsstraf. Men der er forbrydelser som f.eks. voldtægt, hvor straffeloven kræver fængsling, men altså ikke en egentlig minimumsstraf.

Det retspolitiske spor, som et flertal i Folketinget med den her lov altså nu vil betræde, er grundlæggende og fundamentalt et udtryk for mistillid til domstolene. Diskussionen om, hvorvidt man skal skifte kurs og igen indføre minimumsstraffe er opstået, fordi Dansk Folkeparti fejlagtigt har hævdet, at domstolene ikke har fulgt politikernes ønske om strengere straffe.

Højesteretsdommer og formand for Domstolsstyrelsen Niels Grubbe dokumenterede i en kronik i Berlingske Tidende den 26. marts, at